

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Sammenlægning af pensionisters ejer- tid af sommerhuse).

Af Thorkild B. Fransaard (FP) m.fl.
(Fremsat 2/2 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er jo sørgeligt, at der i dag viser sig denne afstand mellem regeringen og Fremskridtspartiet, fordi heller ikke det forslag, Fremskridtspartiet selv har fremlagt her i dag, kan regeringen tilslutte sig.

Jeg vil godt starte med at minde Folketinget om, hvorfor vi overhovedet har en regel om anvendelse af sommerhuse i Danmark, og hvorfor der under skiftende regeringer og skiftende flertal har været enighed om, at der skulle være regler på dette område i vores planlovgivning.

Det primære formål med sommerhusområderne er at skabe ferie- og fritidsområder. Sommerhusene må således benyttes rekreativt i hele sommerhalvåret samt i begrænset omfang i vinterhalvåret. Ved at fastholde sommerhusområderne til ferie- og fritidsformål sikres det også, at der ikke opstår et urimeligt pres på udlæg af nye sommerhusområder i landskabeligt værdifulde områder, især ved vore ubebyggede kyststrækninger.

Det har altid ligget fast, at sommerhuse ikke må anvendes til helårsbeboelse. Et forbud mod helårsbeboelse var således indeholdt allerede i de tidligere, kommunale bygningsvedtægter m.v. for sommerhusområder.

Den gældende pensionistregel er en særlig undtagelse fra det generelle forbud mod helårsbeboelse. Som bekendt giver den regel enhver pensionist, der har ejet en sommerhusejendom i mindst 8 år, en personlig ret til at benytte sit sommerhus til helårsbeboelse. Baggrunden for pensionistreglen var et ønske om at sikre, at pensionister med en årelang og stærk tilknytning til et bestemt sommerhus fik en egentlig ret til bruge huset til helårsbeboelse, hvis de ønskede at tilbringe deres pensionsår dér.

Det forslag, der nu lægges frem fra Fremskridtspartiets side, går ud på, at betingelsen om otte års ejerskab af sommerhuse bliver lempet, så der i stedet for blot kræves sammenlagt otte års ejerskab af et eller flere sommerhuse inden for de sidste ni år, dvs. at varigheden af det samlede ejerskab skal følge ejeren og ikke ejendommen.

Dermed betyder forslaget, at den enkelte pensionist, når først han eller hun har boet der de otte år, efter frit valg vil kunne flytte fra sommerhus til sommerhus uden at miste retten til helårsbeboelse. Alt andet lige kan det jo betyde, at endnu flere sommerhuse vil blive benyttet til helårsbeboelse, og endnu flere sommerhuse vil ændre størrelse og karakter i retning af helårshuse. Det er ikke den måde, regeringen ønsker sommerhusene skal udvikle sig på.

Vi ønsker, at sommerhusområderne skal forblive som, og i nogle tilfælde genoprettes til, de rekreative ferie- og fritidsområder, de er planlagt til at være. Det er derfor, et bredt flertal af Folketingets medlemmer i december måned sidste år vedtog et nyt sæt håndhævelsesregler, der skal sætte en stopper for nye ulovlige sommerhusbosættelser, og det er derfor, at et udkast til en lov om afvikling af de gamle ulovlige helårsbeboelser, altså fra før den 21. oktober sidste år, blev sendt i høring i fredags.

Lovforslaget er klar tale, og som altid sætter jeg pris på de klare meldinger om sommerhusene, der kommer fra det yderste højre. Holdningen hos Fremskridtspartiet er stadig, at folk skal have lov til at bo, lige hvor de vil. Det har imidlertid aldrig været hverken regeringens eller skiftende Folketingsflertals opfattelse, og jeg håber og forventer derfor, at også dette forsøg på ændring, underminering af sommerhusreglerne, vil blive afvist af et bredt flertal her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Det er rigtigt, at Fremskridtspartiets holdning er, at folk skal have lov til at bruge deres sommerhuse, som de ønsker. Men vi accepterer også, der er et flertal for en anden lovgivning, og at der er et flertal, der har besluttet, at en pensionist, der har haft et sommerhus i otte år, ja, han må bruge det som helårshus, når han bliver pensionist. Det er den lov, vi taler om, vi gerne vil have ændret en lille smule.

Vi vil gerne have den ændret sådan, at en pensionist, der bor f.eks. to eller tre forskellige steder i de her otte år, ja, han skal også have de rettigheder, at når han bliver pensionist, så kan han bruge sit sommerhus til helårsbeboelse. Det er det eneste, vi meget gerne vil have rettet. Vi vil ikke prøve at ændre på hele sommerhuslovgivningens område. Det ved vi, vi ikke kan. Men vi vil bare meget gerne, om vi kunne få den her lille ændring ind for at beskytte dem, der eventuelt kan komme i klemme.

Jeg vil gerne lige spørge miljøministeren – jeg var noget så skuffet over hans tale – hvorfor han sagde, at det var sørgeligt, at Fremskridtspartiet kom med det her ændringsforslag. Jeg vil gerne vide, hvorfor ministeren mener, det er sørgeligt?

Pernille Blach Hansen (S):

Socialdemokratiets holdning til de danske sommerhusområder er klar: Vi ønsker at bevare områdernes særlige fritids- og feriekarakter, og vi vil fastholde områdernes rekreative værdi. Derfor støtter vi den gældende lovs ord om, at sommerhuse ikke må anvendes til helårsbeboelse.

Pensionistreglen er en særlig undtagelse for dette generelle forbud mod helårsbeboelse. Reglen giver en pensionist, som har ejet et bestemt sommerhus i mindst otte år, ret til at benytte dette sommerhus hele året. Pensionistreglen blev lavet for at tilgodese pensionister med en stærk og lang tilknytning til et bestemt sommerhus.

Fremskridtspartiets forslag vil lade pensionistens ret til at bo hele året i et sommerhus afhænge af pensionistens ejerskab af et eller flere sommerhuse i mindst otte år inden for en niårsperiode. Det vil medføre, at flere sommerhuse benyttes til helårsbeboelse, og så forøges risikoen for, at sommerhusområderne skifter karakter. Det går socialdemokratiet ikke ind for, da vi

som sagt gerne vil bevare sommerhusområdernes særlige fritidskarakter. Og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Men jeg vil på Socialdemokratiets vegne da gerne sige tak til Fremskridtspartiet, som endnu en gang har demonstreret sin evne til at sætte billig populisme over alt andet.

Helga Moos (V):

Vi har den bestemmelse i gældende lov, at pensionister, herunder efterlønsmodtagere, har ret til at helårsbebo deres sommerhus, hvis de forud har ejet sommerhuset i otte år. Jeg synes, det er en god ordning.

I bemærkningerne til det her lovforslag er det angivet, at pensionistreglen blev vedtaget ud fra et ønske om at tilgodese pensionister, der igennem en årrække har haft en tilknytning til et sommerhus, og som ønsker at nyde deres otium dér. Den nugældende lov handler altså om, at man skal have tilknytning til et sommerhus for at måtte helårsbebo det.

Nu ønsker Fremskridtspartiet at udvide adgangen til helårsbeboelse, så det ikke er den enkeltes tilknytning til et bestemt sommerhus, det handler om, men i stedet en generel optjening til retten til at måtte helårsbebo et hvilket som helst sommerhus i det her land, når blot man har ejet et eller flere sommerhuse i tilsammen otte år inden for de seneste ni år, før man går på pension.

I Venstre kan vi ikke støtte forslaget. Når folk vælger at fraflytte deres sommerhus, kan man ikke henholde sig til, at der er nogen tilknytning til det nye sommerhus, der skulle berettiggelse til helårsbeboelse. Når man vælger at fraflytte sit sommerhus, opgiver man den specielle tilknytning til huset, der skulle berettiggelse til helårsbeboelse.

Der er mange muligheder for, når man skal vælge ny bolig, at vælge en bolig, der ligger i rekreative omgivelser, f.eks. i landsbyer, hvor helårsbeboelse er fuldt lovligt, så det er altså muligt at kombinere flytning med personlige ønsker om en rekreativ boligform.

I Venstre har vi sympati for pensionistreglen, fordi den handler om mangeårig tilknytning til et bestemt hus, men vi mener ikke, at pensionistreglen skal udvandes. Sommerhusområderne skal først og fremmest anvendes til rekreative formål. Målet er ikke, at vi generelt skal tilskynde til udvidet helårsbeboelse. Derfor vælger vi at afvise forslaget.

Tom Beck (KF):

I Det Konservative Folkeparti finder vi egentlig intentionerne i Fremskridtspartiets forslag positive. Vi ønsker også at være med til at give pensionisterne mulighed for at knytte rettigheden til beboelse til personen, som det er foreslået, og ikke snævert til det enkelte sommerhus.

Vi indgår imidlertid i det arbejde, som p.t. foregår i Miljøudvalget, hvor der arbejdes på en bred løsning af hele spørgsmålet om sommerhusbeboelse, og det er en løsning, som sætter fornuftige og fleksible rammer, som kommunerne kan disponere inden for, således at sommerhusbeboerne kan få en rimelig behandling set ud fra kommunernes og borgernes synsvinkel, og som kan genskabe ordentlige og lovlige forhold på området.

Det er vores opfattelse, at udviklingen, hvad angår helårsbeboelse i sommerhuse, har udartet uden hensyn til den gældende lov, og vi må tage afsæt i de faktiske forhold, når vi skal finde en løsning. Vi kan ikke fortsætte med at vende ryggen til det problem. Problemet løser ikke sig selv, og vi fastholder også gerne det decentrale ansvar og den decentrale kompetence, men vi erkender behovet for, at planloven kan sætte de overordnede og forhåbentlig fleksible retningslinjer for det lokale skøn.

Det er en lokal afgørelse, eller må være en lokal afgørelse at fastslå den konkrete løsning efter en individuel vurdering i det forslag, som kommer. På den måde sikrer man skyldigt hensyn i hver enkelt sag, og vi finder det ikke for nuværende hensigtsmæssigt at gribe ind i den igangværende proces, som vi forventer vil resultere i et acceptabelt udspil fra miljøministeren inden for kort tid.

Men vi vil godt støtte Fremskridtspartiet i bestræbelserne på at få indarbejdet deres forslag i den brede løsning. Vi ønsker nemlig også, at pensionister skal have retten til at helårsboe deres sommerhuse.

Steen Gade (SF):

Altså, pensionister har jo ret til at bo i sommerhuse efter de gældende regler. Det, som ligger i forslaget her, er, kan man sige, en opblødning af – sådan som jeg i hvert fald har forstået det – nogle af tankegangene bag den 8-års regel.

En af de ting, man vel lagde vægt på, dengang et flertal i Folketinget indførte reglen, var jo bl.a. at sige: Jamen hvis man har boet i det her område i en rimelig lang periode, 8 år, så har man også en lokal tilknytning, som giver

én, kan man sige, ret til at bo der. Det er i hvert fald det, jeg prøver at sætte mig ind i, der var den konservative miljøministers tankegang, dengang det her blev gennemført. Og jeg tror, jeg har sat mig rigtigt ind i, hvordan hr. Per Stig Møller på det tidspunkt fremførte tankegangen for Det Konservative Folkeparti.

Hvis man så gør, som Fremskridtspartiet siger her – og jeg forstår, De Konservative nu mener, man kan lægge det sammen – så fjerner man jo hele den argumentation, hele den måde at tænke på, for så er det jo en ret, der er knyttet til den enkelte pensionist, og så kan man sådan set lave et bunkebryllup over, at man har haft sommerhus i otte år lidt forskellige steder i Danmark, og til sidst vil man altså bosætte sig et helt andet sted, og det har man så lov til at gøre helårs.

Jeg siger egentlig ikke kun det her for at argumentere for, at SF vil afvise forslaget – det vil vi med flere argumenter – men egentlig også for at give en kommentar til ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fordi jeg undrer mig lidt over, at Det Konservative Folkeparti kunne melde positivt på det her.

SF mener, forslaget skal afvises, og vi vil stemme imod det, hvis det kommer til afstemning.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det var til hr. Steen Gade om den lokale tilknytning. Jeg vil gerne spørge hr. Gade, om ikke vi skal lave reglerne så fleksible, at hvis den ældre f.eks. i et område, der ligger nær ved, på den anden side af gaden, finder, at der er et hus, der er bedre egnet til at nyde sit otium i, skal det så virkelig forbydes? Skal vi virkelig forbyde familiesammenføring af danske familier på den måde, hr. Steen Gade?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Der sker jo somme tider noget morsomt. Det fremgår af fru Aase Madsens indlæg her, at hvis man ikke længere udnytter en mulighed, bliver den til et forbud. Altså, sagen er jo, at lovgivningen giver mulighed for det, hvis man inden for bestemte rammer vil have lov til at bruge sit sommerhus som helårshus. Det kan jo aldrig blive til, at fordi man ikke opfylder de betingelser, så er der et forbud, og det er en straf.

Sagen er, at der er nogle muligheder, og der er lagt nogle rammer, som for øvrigt blev lagt af en borgerlig regering. Jeg synes ikke, der er nogen argumenter for, at vi skal udvide retten til at helårsbebo sommerhuse.

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti hilser dette lovforslag særdeles velkomment. Enhver nok så lille lempelse af sommerhusfolkets spændetrøje kan Dansk Folkeparti naturligvis bakke 100 pct. op om, specielt set på baggrund af den udanske heksejagt, der i øjeblikket er i gang på de arme syndere, der formaster sig til at bo i deres eget sommerhus i de kun ni uger i vinterhalvåret, hvor det reelt er forbudt at overnatte dér, dvs. efter den 20. august ifølge de regler, der gælder.

Så vil jeg gerne sige med hensyn til, at Socialdemokratiets ordfører kaldte forslaget for billig populisme, at her kan jeg ikke lade være med at komme med en lille finte, for jeg mener altså, at det er dybt beklageligt, at Danmark har en miljøminister, der ikke alene finder pesticider og grise og køer i større mængder skadelige for miljøet og den danske natur, men som nu tilsyneladende også i stigende grad lovgivningsmæssigt henregner sommerhusfolket til den samme kategori. Det synes jeg er at stramme den lige nok og så kalde Fremskridtspartiets lovforslag for populisme.

Det løber mig koldt ned ad ryggen, specielt når jeg læser i de skemaer, der er kommet fra kommunerne, hvilke kriterier der skal til for at give dispensation.

Det er meget få dispensationer, der gives, og det er altså barske ting, man kan læse. For eksempel har jeg en sag her, hvor Vallø Kommune har givet dispensation til én. Han er 82 år. Tænk, man har givet ham lov til at blive til 1. maj 1999. Hvor er det dog rørende.

Der er indtil nu givet 125 tvangsbøder og 330 flyttekortpåbud, og der er indgivet 130 politianmeldelser. Samtlige folketingsmedlemmer burde tvinges til at nærlæse dette notats begrundelse for de ganske få dispensationstilladelser, der er givet, og så tænke lidt over, hvad det er for nogle menneskeskæbner, der ligger bag. Det er skæbner, som man – man bliver meget ked af det, når man læser det i hvert fald.

Som sagt vil Dansk Folkeparti med glæde gøre det lettere for de sommerhusejere, der ønsker at benytte sig af 8-års-reglen til at finde et hus, som de mener er bedre egnet til det behov,

de nu har i deres pensionisttilværelse, og ejertiden skal selvfølgelig følge sommerhusejeren og ikke det enkelte sommerhus. Det kan jeg da ikke forestille mig at der var nogen her i Folketinget der kunne modsætte sig, men det er jeg jo blevet belært om, at det er der.

Ud fra Dansk Folkepartis synspunkt mener vi altså, at stavnsbåndet er ophævet her i Danmark, men det er det altså tilsyneladende ikke, mener flertallet. På sommerhusområdet lever vi tilsyneladende stadig i fortiden her i Danmark, hvor det er de velbærgede, der har råd til to boliger, der har fortrinsret til sommerhusområderne. Det er komplet uforståeligt, at det er partierne fra Socialdemokratiet og ud til det ekstreme venstre, der ikke under deres egne vælgere den lille bid af sommerhuslandet. Man er ikke grønne på dette område, sommerhusområderne skal forbeholdes de velbærgede, der har råd til to boliger, eller dem, der snyder groft og har dækadresser.

Dansk Folkeparti ser frem til udvalgsarbejdet; der er forskellige småting, vi gerne vil have rettet til.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg kan meddele, at CD absolut ikke kan støtte dette forslag. Vi har jo for nylig vedtaget et forslag her i Folketinget, lovforslag nr. L 48, som var et stop for sommerhuslovgivningen. Siden har der jo været en ikke så lille aktivitet for at sikre, at det stop nu også rent faktisk virkede. For forudsætningen for at komme videre på det her område er selvfølgelig, at loven virker, ellers ville vi være temmelig meget til grin.

Det, der sker nu, er, at vi sidder i nogle forhandlinger, som man ved nogle gør, og arbejder på at finde løsninger for de ulovlige sommerhusbeboelser før den 20. oktober 1998, og jeg har tillid til, at vi finder en ordentlig og menneskelig løsning på det. Så længe vi er inde i den her sammenhæng, mener jeg, det er omsonst at gå i gang med et forslag som det her. Havde man ønsket at markere denne sag, kunne man jo have stillet et ændringsforslag eller lignende i sin tid.

Men som sagt, vi afviser det her og mener ikke, at det er aktuelt overhovedet at drøfte på nuværende tidspunkt.

Derudover skal jeg meddele på vegne af Kristeligt Folkeparti, hr. Ole M. Nielsen, at man ligeledes afviser forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan ikke sige andet end, at jeg synes, det på en måde er et fantastisk tidspunkt, det her forslag kommer, samtidig med at store dele af Folketinget er optaget af at fastholde begrebet om sommerhusområder som rekreative områder og sige, nu skal man virkelig prøve at lægge op til at fastholde gældende lovgivning. Alt imens disse diskussioner finder sted, så kommer Fremskridtspartiet og prøver på at medvirke til at underminere det hele og udvide retten til at helårsbo.

Jeg kan blot gøre opmærksom på, at Enhedslisten på ingen måde kan tilslutte sig forslaget om en generel optjening af retten til at bo i sommerhus ganske uafhængigt af sted, så det være hermed afvist.

Christian Jensen (FP):

Fremskridtspartiet opfatter det som en liberalisering af bestemmelserne vedrørende forbudet mod helårsboelse i sommerhuse, der fandt sted ved ændringen af planloven allerede i 1991 ved lov nr. 388. Vi fandt, at den var et skridt i den rigtige retning.

Fremskridtspartiet deler ikke de bekymrede udtalelser, der blev fremsat ved behandlingen af lovforslag nr. L 48 om, at helårsboerne i sommerhusområderne udgør en fare for vores i øvrigt unikke og enestående sommerhusmiljø og naturområder – sommerhusområder og sommerhusmiljøer, som Fremskridtspartiet gerne vil medvirke til at værne om.

Fakta om de inkarnerede helårsboere i sommerhusområderne er nemlig det stik modsatte. Det er ikke de fastboende, der laver om på og gør vold på naturen i sommerhusområderne. Nej, de værner nemlig om naturen og traditionerne derude. Ja, man kan vel godt med god grund sige, at de er nyttige, ja, næsten uundværlige som vejledere for de nye tilflyttere, der – i citationstegn – skal lære at bo i et sommerhusområde. Sådan er det jo i alle henseender, at nyankomne tilflyttere altid skeler til, hvad der er skik og lov, hvor man nu har besluttet sig for at slå sig ned.

Derfor vil de inkarnerede og ældre sommerhusboere, herunder især helårsboerne, være den bedste garanti for, at gode traditioner og god adfærd holdes i hævd i sommerhusområderne. Der vil simpelt hen ikke blive levnet afvigere plads til skadelig adfærd.

Og tænk så også i samme forbindelse på en nært beslægtet folkelig fritidskultur, vi også har

her i Danmark, nemlig kolonihavekulturen, som jo er mange, mange gange ældre end vores sommerhuskultur og i øvrigt fra første færd meget folkelig eller i hvert fald mere for folket, om man kan sige det på den måde. Den kultur består stadig til trods for de store omvæltninger i vort samfund. Der har man i generationer selv kunnet holde justits ved brug af mere eller mindre uskrevne love.

Kolonihavetanken og senere kolonihavekulturen var fra sin start vel stort set tænkt som den arbejdende befolknings fristed efter de dengang mange timers hårde arbejde på arbejdspladserne.

I dag er sommerhuse og sommerhuskulturen i sommerhusområderne takket være den generelle velfærdsstigning i vores samfund også det arbejdende folks åndehul fra de stressede hverdage. Derfor vil det mønster, der vil tegne sig i fremtiden, være således: Når mennesker i dag fra mange samfundslag, ikke bare de velbærgede, men også arbejderne, er nået en god del hen i deres arbejdsliv, så er deres økonomi for det meste – og heldigvis for det – blevet sådan, at der er blevet råd til at tænke på sig selv og være god ved sig selv, og her kommer et sommerhus alvorligt ind i overvejelserne.

Fremskridtspartiet vil derfor godt med det her forslag tilgodese de borgere, der gennem et langt liv har boet i et sommerhusområde og af den ene eller den anden grund ønsker at afhænde deres nuværende sommerhus, eventuelt for at købe et større i det samme eller i et andet område, at de kan få lov at bevare deres ret til at bo i helårssommerhus. Altså retten til at bo i et sommerhus skal følge personen og ikke huset. Det er dette og kun dette vi gerne ønsker ændret.

Vi forstår ikke påstandene om, at det skulle forøge antallet af sommerhusboere, der bor helårs i sommerhusområderne. Og i øvrigt mener vi ikke, at de på nogen måde vil belaste miljøet og naturen i sommerhusområdet, tvært om.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Thorkild B. Fransgaard.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiets grundholdning er, at folk skal have lov til at benytte deres sommerhuse efter deres eget ønske, men det er ikke det, det her lovforslag drejer sig om. Det drejer sig

nemlig om, som SF's ordfører hr. Steen Gade sagde, en oplødning af sommerhuslovgivningen omkring, hvor meget en pensionist må bruge et sommerhus. Der er det sådan, at hvis en pensionist har ejet et sommerhus i 8 år, ja, så kan man bruge det til helårsbeboelse i sin pensionisttilværelse. Det er en rigtig god idé.

Det, vi ønsker med den lille ændring, vi kommer med, er: Hvis der er en pensionist, der har boet forskellige steder i et område – han kan have haft et sommerhus på den ene side af vejen i en årrække og på den anden side af vejen i en årrække – hvorfor skal han straffes derved, at han ikke kan bruge sit sommerhus til helårsbeboelse? Det kan, vi mener, ikke være rigtigt.

Det er bare den lille oplødning, vi gerne vil have indføjet, og ikke en revolution på sommerhusområdet. For der er ganske mange pensionister, der har boet f.eks. 2 år et sted og 2 år et andet sted. Hvis de ikke får mulighed for at kunne udnytte den mulighed, der er i lovgivningen, jamen så er det rigtigt, som det er blevet sagt heroppefra, så er vi tilbage til stavnsbåndets tid, og det mener jeg ikke vi kan være bekendt.

Men jeg kan forstå på debatten her i dag, at der ikke er mange, der kan gå ind på den lille oplødning og den hjælp til pensionisterne. Der var dog Dansk Folkepartis ordfører, som ville give sin fulde tilslutning til forslaget; det var jeg glad for.

Men nu er det jo sådan, at det i dag kun er første behandling, og jeg er altid optimist. Man har jo lov til at gå tilbage i grupperne og snakke om, hvad vi skal gøre ved anden og tredje behandling.

Som sagt: Det er en lille bitte ændring for at hjælpe de pensionister, der er kommet i klemme. Det er det, det drejer sig om, og jeg anmoder endnu en gang om, om man kunne tænke på det til anden behandling. Tak.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør ind-

sigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af Irak-mandater.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Fremsat 3/2 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Til indledning vil jeg da gerne takke forslagsstillerne for beslutningsforslaget. Det giver mig på regeringens vegne lejlighed til at gøre status over gennemførelsen af beslutningen af 18. februar sidste år.

Dengang gav Folketinget sit samtykke til – og jeg citerer:

»... et dansk militært bidrag til en multinational indsats i Mellemøsten. Det danske militære bidrag skal medvirke til at sikre Iraks efterlevelse af sine forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 687 af 3. april 1991.«

For et år siden var situationen den, at Irak systematisk og i månedsvis havde lagt hindringer i vejen for FN's våbeninspektører. Våbeninspektion var et af de krav, der indgik i våbenhvileaftalen efter Golfkrigen i 1991, en aftale, som Irak selv erklærede sig indforstået med. Blandt de vigtigste forpligtelser, som Irak indvilgede i at påtage sig, var destruktion af landets masseødelæggelsesvåben. Denne forpligtelse bekræftede Irak to gange sidste år over for FN's generalsekretær: Dengang da krisen blev afblæst i februar og igen i november.

Stort set siden indgåelsen af våbenhvilen har Irak søgt at unddrage sig disse forpligtelser. Kun gennem et veritabelt detektivarbejde er det lykkedes våbeninspektørerne at finde og destruere store lagre af kemiske og biologiske våben. Våbeninspektørerne har forhåbentlig fundet størstedelen. De understreger samtidig, at der ingen garanti er for, at de har fundet alt,